

sama nadpoloviční většinou, ostatní členové zastupitelstva volí pak obecního starostu a prvního náměstka nadpoloviční většinou. Přihlížeje ke slůvku »pak« v posléze uvedeném předpise, vyslovil nss v nál. ze 14. dubna 1920 č. 2956 právní názor, že jde-li o volbu starosty za podmíněk § 62 řádu volení v obcích, jest nutno, aby napřed bylo toto právo vykonáno skupinou, které na její žádost bylo přiznáno právo voliti druhého náměstka.

Tento právní názor podrobil však nss svému přezkoumání v zasedání odborného plena Boh. A CCCCXXXIX/33, načež opíraje se o usnesení tohoto plena opustil zmíněný názor v nál. Boh. A 10.539/33, kde vyslovil, že při volbě obecního starosty a náměstků podle § 62 řádu volení v obcích jest zachovati časové pořadí, stanovené v § 60 cit. zák., t. j. dlužno voliti nejdříve starostu, pak prvního a potom druhého náměstka. Na tomto právním názoru trvá nss i v tomto sporu.

Podle toho nebylo ani v dnešním případě vadou volebního řízení, že skupina, která uplatnila nárok na úřad druhého náměstka, provedla jeho volbu až po volbě obecního starosty a prvního náměstka, naopak byl postup ten v souladu s předpisy řádu volení v obcích. Nezrušil-li proto žal. úřad provedenou volbu k námitkám, jež postup ten za vadný pokládaly, nýbrž námitky jako bezdůvodné zamítl, nemůže míti stížnost úspěchu, byť i žal. úřad sám zmíněný postup za vadu volebního řízení pokládal a námitky zamítl jen proto, že je neshledal dostatečně konkrétními, aby mohl posouditi možnost vlivu oné vady na výsledek volby.

Č. 11.832.

Z a m ě s t n a n c i v e ř e j n í: Ustanovení § 11 vl. nař. č. 163/1930 Sb. o hodnocení služební doby samosprávné při určení služebního pořadí bývalých samosprávných úředníků, kteří podle § 10 zák. č. 125/1927 Sb. přešli do služby státní, je kryto zákonem.

(Nález ze dne 6. dubna 1935 č. 15.143/32.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. A 11.503/34.

V ě c: Dr. Karel P. v K. proti ministerstvu vnitra o služební pořadí.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: St-1 podáním z 9. června 1931 stěžoval si jako rada politické správy, pověřený vedením okr. úřadu v K., do určení služebního pořadí v poradnících, vydaných zem. úřadem v Praze za léta 1928, 1929 a 1930, domáhaje se toho, aby úředníci bývalé samosprávy jemu předřazení, kteří přešli do státní správy podle § 10 zák. o organizaci správy politické č. 125/27 Sb., byli zařazeni za něho.

Tuto stížnost zamítl žal. úřad nař. rozhodnutím s tímto odůvodněním: Podle § 37 služ. pragm. ve znění § 20 a § 201 plat. zák., resp. § 11 vl. nař. č. 163/30 Sb. pro posouzení služebního pořadí jest v prvé řadě směrodatnou délka služební doby skutečně ztrávené v téže platové stupnici na služebních místech téže služební třídy a nikoli celková slu-

žební doba vůbec, resp. fyzické stáří. Bývalým autonomním úředníkům náleží vzhledem k cit. ustanovením přednější služební pořadí, poněvadž byli převedeni, resp. jmenováni do 4. platové stupnice vesměs dříve než st-1, a to v pořadí nejmladší z nich Dr. R. již dnem 1. října 1927, kdežto st-1 až dnem 31. října 1927, takže jim bylo právem přiznáno služební pořadí před st-lem. — Jmenování autonomní úředníci přešli do státní služby podle § 10 odst. 1 org. zák. se všemi služebními právy a nároky v rozsahu limitovaném jen předpisem § 212 plat. zák., takže bylo nutno při určení jejich služebního pořadí přihlížeti podle § 11 vl. nař. č. 163/30 Sb. k době ztrávené v autonomních službách v mezích ustanovení § 212 plat. zák. tak, jako by šlo o služební dobu ztrávenou ve stejném služebním poměru státním, resp. o jmenování ve státní službě. — Není proto správným názor, že u zmíněných býv. autonomních zaměstnanců mělo býti při určení jejich služebního pořadí postupováno tak, jakoby byli jmenováni do 4. platové stupnice právních úředníků politické služby v zemi České teprve dnem svého převzetí do státní služby, tedy dnem 1. prosince 1928, a nikoli již dnem, kdy jmenování toho v autonomních službách skutečně dosáhli. — K trvání celkové služební doby, resp. k fyzickému stáří bylo by možno přihlížeti při stanovení služebního pořadí jen v tom případě, kdyby nevyplývalo určité služební pořadí dotčených úředníků již z ustanovení § 37 odst. 1 služ. pragm. ve znění § 20 plat. zák. a § 11 vl. nař. č. 163/30 Sb., resp. § 37 odst. 2 č. 1 až 2 služ. pragm., kterýžto případ však zde nenastal. — K námitce, že ustanovením § 11 vl. nař. č. 163/30 Sb. byl porušen předpis § 37 služ. pragm., min. vnitra podotýká, že ustanovením § 10 odst. 3 zák. o organizaci správy politické bylo vládě uloženo, aby vydala podrobnější předpisy o převzetí a zařazení, takže zmíněné zákonné zmocnění dalo vládě dostatečný právní podklad pro to, aby otázku určení služebního pořadí převzatých úředníků vyřešila vl. nař. v rámci příslušných předpisů služ. pragm. a plat. zák. podrobnější kvalifikací služební doby v autonomních službách ztrávené. Nemohlo proto min. vnitra na pořadí st-li stanoveném nic měniti.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvažoval nss takto:

Stížnost uplatňuje, že ustanovení § 11 vl. nař. č. 163/30 Sb. není kryto zákonným zmocněním vlády ke změně § 37 služ. pragm. a § 20 plat. zák., a že proto nař. rozhodnutí nemá zákonného podkladu.

Touto právní otázkou zabýval se nss již v nál. Boh. A 11.503/34, kdež vyslovil a odůvodnil právní názor, že ustanovením § 10 odst. 3 org. zák. č. 125/27 Sb. byl dán vládě dostatečný právní podklad pro to, aby otázku služebního pořadí převzatých autonomních zaměstnanců vyřešila vládním nařízením, ovšem v rámci příslušných předpisů služ. pragm. a plat. zák. podrobnější kvalifikací služební doby v autonomních službách ztrávené, a že proto není možno shledati, že by příslušný předpis vl. nař. č. 163/30 Sb., který jest na sporu, přesahoval rámec zákonného zmocnění; při tom nss zejména také zdůraznil, že mezi služební práva a nároky, s nimiž zaměstnanci samosprávných korporací podle § 10 odst. 1 zák. org. přecházejí do státní služby, sluší počítati i právo na hodnocení jejich služební doby, ztrávené v autonomních službách, se zřetelem na počátek služebního poměru a na jmenování v těchto služ-

bách nabyté. To jest také v plné shodě s hlediskem zák., že jmenování zaměstnanci dnem 1. prosince 1928 do státní služby ex lege přecházejí, aniž bylo k tomu, aby se stali státními zaměstnanci, zapotřebí jmenovacího aktu.

Nss neshledal ani v přítomném případě důvodu, aby se od svrchu uvedeného právního názoru uchýlil.

Jestliže tedy žal. úřad vyslovil, že při určení služebního pořadí autonomních úředníků nutno hleděti podle § 11 vl. nař. č. 163/30 Sb. k době ztrávené v autonomních službách a k jmenování v těchto službách v mezích ustanovení § 212 plat. zák. tak, jakoby šlo o služební dobu ztrávenou ve stejném služebním poměru státním, resp. o jmenování nabyté ve státní službě, použil správně platné normy a nelze vytýkati, že by jeho rozhodnutí nebylo ve shodě se zákonem. Jest proto stížnost, která jest vybudována výhradně na podkladě opačného právního názoru, že totiž ustanovení § 11 vl. nař. č. 163/30 Sb. není kryto zákonem, bezdůvodná.

Č. 11.833.

Zaměstnanci veřejní: * Trvalým ustanovením na Podk. Rusi ve smyslu odst. II-B-2 usnesení min. rady z 22. prosince 1920 o úpravě osobních poměrů státních zaměstnanců na Podk. Rusi jest rozuměti i přidělení (§ 44 org. zák. č. 217/1896 ř. z.) auskultantů nebo soudců II. skupiny k jinému soudu v obvodu téhož vrch. soudu, pro který byli jmenováni.

(Nález ze dne 6. dubna 1935 č. 19.303/32.)

Věc: Dr. Zdeněk Z. v M. proti ministerstvu spravedlnosti o diety z důvodu vedení dvojí domácnosti.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-1 byl jakožto auskultant kraj. soudu v Košicích výnosem presidia vrch. soudu v Košicích z 29. září 1931 přikázán další službou kraj. soudu v Užhorodě, kde dne 19. října 1931 nastoupil službu. Podáním z 20. října 1931 žádal, aby mu ode dne nastoupení služby v Užhorodě byly povoleny diety z titulu vedení dvojí domácnosti ve smyslu »Zásad pro úpravu osobních poměrů civilních státních zaměstnanců na Podk. Rusi« (usnesení min. rady z 22. prosince 1920 a výn. min. sprav. ze 16. dubna 1929 č. 15.142/29), poukazuje na připojené potvrzení policejního ředitelství v Košicích ze 13. října 1931 o tom, že žije se svou manželkou Věrou ve společné domácnosti v Košicích, kde má dvoupokojový rodinný byt zařízený vlastním nábytkem, a dále na potvrzení měst. notářského úřadu v Užhorodě z 20. října 1931 o tom, že st-1 není s to pro nedostatek bytů opatřiti si v Užhorodě rodinný byt za přiměřenou cenu, a žije odloučeně od manželky v podnájmu v Užhorodě.

Podle dekretu presidia vrch. soudu v Košicích z 30. října 1931 propůjčilo min. sprav. výnosem z 24. října 1931 st-li služební místo soudce